№ 41. Poniedziałek 21 Lutego 1859. Rok wydania 49.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami co Środy kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 18. lutego. Dnia 16. lutego 1859, wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiédniu i został rozesłany VII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 28. Internacyonalną konwencyę telegraficzną, zawartą 30 czerwca 1858, przez królewsko-pruski rząd, w imieniu państw niemiecko-austryackiego telegraficznego towarzystwa, z Francyą i Belgią w Bruxeli, któràto konwencya według odnośnych rządów stosownie do najwyższego postanowienia z 15. września 1858, ratyfikowaną i z dniem 1. lutego 1859 w wykonanie wprowadzoną została.

Nr. 29. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 13. stycznia 1859, prawomocne w królestwach Węgier, Kroacyi i Slawonii, w Serbskiem województwie z Temeckim banatem i w Wielkiem księstwie Siedmiogrodzkiem, którem się ogranicza dopuszczalność sądowej egzekucyi przeciw urzędnikom i sługom komunalnych magistratów, zajmujących się urzędowaniem politycznem.

Nr. 30. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych, handlu i naczelnej komendy armii z dnia 4 lutego 1859, ważne we wszystkich krajach koronnych, — którem się zakazuje bezwarunkowo używanie chlorkali w produkowaniu zapałek zwyczajnym fosforem.

Nr. 31. Rozporządzenie ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia z 4. lutego 1859, którem się ogłasza potwierdzona przez najwyższą instancyę regulacya Medyolańskiego instytutu weterynaryi na zasadzie sankcyonowanego nowego weterynarnego planu naukowego.

Nr. 32. Rozporządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z 6 lutego 1859, względem cechowania wolnych od portoryi przesyłek urzędów gminnych w sprawach administracyi publicznej.

Nr. 33. Rozporządzenie ministeryów sprawiedliwości, wyznań religijnych i oświecenia z 7. lutego 1859, ważne w całym obwodzie państwa, względem bliższego oznaczenia drugiego odstępu artykułu XXI. konkordatu.

Sprawy krajowe.

(Mianowanie. — Wypadki dzienne.)

Wiedeń, 18. lutego. Minister oświecenia i publicznych nauk mianował suplenta przy samborskiem gimnazyum *Antoniego Bartkowskiego*, rzeczywistym gimnazyalnym nauczycielem tymczasowo przy powyż pomienionem gimnazyum.

— *Lit. korespondencya austr.* pisze: W jednym z zachowawczych dzienników francuskich znajduje się rozprawa o teraźniejszym stanie rzeczy, a z niej przytaczamy ten uwagi godny ustęp:

„Stronnictwo wojenne ubarwia dążności swoje dwojakim powodem: przemawia w obronie wszystkich narodowości i widoków Francyi; jednym jak i drugim stanęła Austrya na przeszkodzie w Księstwach Naddunajskich i we Włoszech, zaczem dla ich obrony wypada zmienić mapę europejską, bądź to w drodze dyplomatycznej, bądź przemocą oręża. Zdumienie i struchlenie kraju dowiodło jednak bezzasadności tego rozumowania.“

„Nam jako katolikom niepodobna tego wcale pojąć, co za interes słuszny może w tem mieć Francya cesarska i katolicka, jeśli w Europie wschodniej chce organizować państwa parlamentarne i szyzmatyckie.“

„Zasady bowiem co do narodowości rozmaitych nie utrzymano nawet połączeniem księstw multańsko-wołoskich, gdyż narodowości rumuńskiej oddano w Multanach panowanie nad ludnością sławiańską, bułgarską, grecką i ormieńską. Było to rzeczą słuszną i konieczną, bronić chrześcian przeciw Turkom, a w tej mierze przyznajemy rządowi naszemu wszelką sprawiedliwość. Lecz jakiemże prawem chce najwyższa władza krajowa, która starożytną Francyę naszą uważa słusznie za niezdolną do zniesienia zupełnej wolności prasy i mownicy, przyznawać tak wysokie uzdolnienie mieszkańcom księstw multańsko-wołoskim, których obdarza rządem parlamentowym w tem oczekiwaniu, że potrafią korzystać z daru tego mądrze i spokojnie? W takim razie mocnoby się zawiodła, a niekonstytucyjny wybór młodego pułkownika Konzy jest już pierwszym zaraz dowodem łudzenia się w tej mierze.“

„Bardziej już od naddunajskiej znana jest sprawa włoska i niedługo też ociągano się z decyzyą swoją w tej kwestyi. Do stronnictwa porządku nie przemówiła bynajmniej myśl o utworzeniu politycznej narodowości włoskiej, która nie istnieje i nigdy może nie istniała, gdyż za czasów panowania rzymskiego byli właściwie obywatele rzymscy tym narodem władczym, który cały ogół ludności trzymał w wspólnej służebności. Masa ludu we Włoszech, jak niemniej i w innych krajach, miłuje porządek i pokój, a w latach 1848 i 1849 widziano włościan Lombardo-weneckich, którzy wojowników austryackich witali z większą serdecznością, niż swych wybawców sardyńskich.“

„Wdzieranie się do Włoch nie przyniosło szczęścia jeszcze żadnemu z naszych monarchów. Karol VII., Ludwik XII., Franciszek I., jak niemniej Ludwik XIV. i Napoleon I. doświadczyli tego, jakie klęski szły w ślad za ich zaborami w tym kraju ponętym.“

„Pod berłem Domu Habsburgsko Lotaryńskiego zbogaciły się kraje włoskie i uspokoiły. Dóm ten dokładał wszelkich usiłowań dla zabezpieczenia bytu ich rolniczego, przemysłowego i materyalnego, a usiłowania te uwieńczone zostały skutkiem pomyślnym. Żadne względy światowe nie powinny nas skłaniać do tego, by ludy te katolickie odwodzić od monarchy ochraniającego religię i porządek, a oddawać je państwu rewolucyjnemu, które z kościołem wojuje.“

„Prawdziwi przyjaciele Cesarstwa i porządku są przeciw wojnie, gdyż chcieliby narodową potęgę naszą widzieć nie uszczuploną, i która jak każda inna, prawa i trwała władza zasadzać się powinna na religii, na zdrowym rozsądku i słuszności.“

Ameryka.

(Wyprawa Amerykanów na Paraguay.)

Rio Janerio, 8. stycznia. Mieszkańcy Paraguay tak mocno zabarykadowali rzekę, że jak utrzymują, nie odniesie wyprawa Amerykanów pożądanego skutku. Słychać, że Paraguyanom pomagają oficerowie angielscy. Niektóre okręta amerykańskiej eskadry składającej się w ogóle z 15 statków idą tak głęboko, że nie są przydatne na rzece.

Hiszpania.

(Dowództwo na wyspie Kuba. — Spokój w kraju. — Wiadomości bieżące.)

Madryt, 13. lutego. Jenerał Ros de Olano obejmie pierwszych dni miesiąca marca naczelne dowództwo na wyspie Kubie.

— Dziennik *Corresp. Autogr.* zapomina, że urzędowe i telegraficzne wiadomości z wszystkich prowincyi hiszpańskich są bardzo pomyślne. Nigdzie nie objawia się najmniejsza oznaka zakłócenia pokoju.

— Angielski parostatek „Ines de Castro“ zatonął na wodach portugalskich.

Anglia.

(Dar księcia Alberta. — Stan zdrowia lorda Clyde. — Subskrypcya na inwalidów. — Dzienniki zapewniają kongres w Paryżu.)

Londyn, 15. lutego. Książę Albert darował bibliotece w nowo założonem welingtońskiem kolegium 400 tomów w upominku, między temi znajduje się wiele kosztownych dzieł w obcym języku.

— Pan Gladstone obrany został przedwczoraj w Oxfordzie znowu jako zastępca uniwersytetu do izby niższej. Cała formalność teraz nie trwała i ćwierć godziny.

— Specyalny korespondent dziennika *Times* William Russell donosi, że lord Clyde, lubo spadł z konia mało sobie uszkodził, i że wcale zdrów jest.

— Dla wspierania inwalidów utworzyło się stowarzyszenie prywatne, a na czele subskrybentów stoi królowa, z kwotą 50 funt. Inwalidzi pobierają ze skarbu dziennie tylko po jednym szylingu, idzie zatem o to ażeby postarać się dla nich o odpowiednie zatrudnienie a stowarzyszenie zamyśla użyć ich najpierwej za posłańców i ajentów. Tymczasowo zajęło już 7 takich inwalidów o jednej ręce swoje posady. Za ich rzetelność ręczy stowarzyszenie i pensya którą pobierają ze skarbu państwa.

— *Morning Herald* oświadcza się ze stanowiska urzędowego przeciw własności wyboru podwójnego Alexandra Kouzy hospodarem księztw rumuńskich. Według dosłownego postanowienia ugody z 19go sierpnia 1858 nie może jeden i ten sam książę sprawować obu tych urzedów. „Z tej wiec przyczyny musi zebrać się kongres w Paryżu, i jesteśmy tego przykonania, ze mocarstwa należące do ugody z roku 1856, powzięły to postanowienie na żądanie Porty wysokiej.“ *Herald*, który ze wszystkich dzienników londyńskich sam jeden tylko donosi o tej konferencyi, jako już o rzeczy pewnej i niezawodnej, pisze między innemi, że wszystko „ułatwione będzie w sposób godny i całkiem spokojny.“

Francya.

(Wiadomości bieżace. — Bliskie konferencye. — Upoważnienie p. Baroche dane. — Ograniczenie małżeństw wojskowych. — Konzulat Japonii. — Sprostowania w depeszy hr. Boul-Schauenstein. — Ćwiczenia wojskowe.)

Paryż, 15. lutego. Publiczna opinia chwieje się pod wpływem zmieniających się ciągle pogłosek i według wrażeń chwilowych zmienia swą barwę. Zaledwie jeden z istniejących sporów został załatwiony albo przynajmniej odroczony, już inny nowy porusza umysły w publiczności. Teraz zajmuje umysły głównie, oczekiwana konferencya, której zebrania oczekują z niecierpliwością. Pomimo że konferencya powołaną została jedynie dla zajęcia się zmianami w regulaminie okrętowej żeglugi na Dunaju jednak zdaje się, że sprawa podwójnego wyboru księcia Couzy zostanie także wytoczoną.

— Zagajenie konferencyi zaproponowane na dzień 22. lutego nastąpi zapewne dopiero dnia 28. lutego, gdyż jak słychać upraszała Porta o zwłokę do dnia 28. lutego, ponieważ zastępca Turcyi, Fuad Basza nie mógłby przybyć pierwej do Paryża.

— Nowy komendant francuskiej okrętowej stacyi na afrykańskiem zachodniem wybrzeżu był temi dniami na audyencyi u księcia Napoleona. Bierze instrukcye względem powściągnienia emigracyi murzynów.

— P. Salignac-Fenelon francuski poseł w Frankfurcie, był dziś na audyencyi u Cesarza; p. Salignac bawi już od dwóch dni w Paryżu, a p. Cintrat poseł francuski w Hamburgu przyjechał tu także temi dniami. Obaj posłowie zostali powołani do Paryża dać niejakie wyjaśnienie z usposobienia w Niemczech, o którem mają tu zawsze fałszywe wyobrażenia. Archymandryta Josafat miał wczoraj w rumuńskim kościele w Paryżu osobliwsze kazanie odnoszące, się do wyboru księcia Alexandra Jana I.

— W dzisiejszym raporcie z posiedzenia prawodawczego ciała d. 11. lutego pisze *Monitor*, że prezydent odczytał dekret, na mocy którego prezydent rady państwa p. Baroche, został upoważnionym zastępować rząd niezawiśle od specyalnych komisarzów rządu, we wszystkich obradach senatu i prawodawczego ciała.

— Na przyszłość mają być udzielane pozwolenia do zawarcia ślubów małżeńskich tym tylko wojskowym, którzy są za urlopem na czas nieograniczony i którym kończy się ostatni rok służby. Co do wojskowych zaś, którzy mają służyć dalszy jeszcze czas, rozstrzyga minister sam i to tylko w wypadkach wyjątkowych.

— *Monitor* ogłasza dziś sprawozdanie z znacznych upominków nadesłanych cesarskiej bibliotece w ciągu upłynionego roku ze wszystkich części świata od książąt, rządów i osób prywatnych. Między innemi przytacza dalszy ciąg dzieł Fryderyka Wielkiego, które nadesłał rząd Króla pruskiego. Baron James Rothschild darował przy sposobności zaślubin swego syna Gustawa 18.000 franków ubogim i niezwłocznie przesłano je dwunastu dobroczynnym zakładom Paryża.

— Według rozporządzenia ministeryum spraw zewnętrznych ma być wprowadzony francuski jeneralny konzulat w Jeddo stolicy Japonii. P. Duchesne de Bellecouor odjeżdżający temi dniami z ratyratyfikacyą francusko-japońskiego traktatu handlowego, został mianowany jeneralnym konzulem w Japonii.

— Dziennik *Patrie* ogłosił niedawno pismo hrabi Buol-Schauensteiu'a do sardyńskiego prezydenta ministrów, hrabi Cavour'a z dnia 20. stycznia względem zjednoczenia celnego Austryi z Parmą, a inne tak francuskie jak i niemieckie dzienniki przedrukowały to pismo.

Lecz już sam dziennik *Patrie* przytoczył z błędami depeszę rzeczoną. Wypuszczeniem całego okresu zamykającego to pismo, nadano i całej depeszy po części inne znaczenie. W przedruku przychodzą w zakończeniu te słowa:

„Sprawa ta nie może zresztą być przedmiotem dalszych reklamacyi, gdyż rozpoczęliśmy już negocyacye z rządem w Modenie względem niezwłocznego zerwania traktatu z 15. października 1857.“

Wypuszczono w tem miejscu nawias następujący:

„Gdy z niektórych takich względów, które z kwestyą prawniczą wniesloną przez rząd sardyński nie mają żadnej styczności *(attendu que nous par des considerations etrangéres a la question de droit soulevee par le Gouvernement royal de Sardaigne etc.)* rozpoczęliśmy juz i t. d.“

Ost. D. P. prostując tę wiadomość dodaje, że dzienniki zagraniczne powinnyby przecież z większą ścisłością i dokładnością ogłaszać depesze dyplomatyczne.

Gazecie kolońskiej donoszą z Paryża, że według najnowszego nakazu mają niezwłocznie rozpocząć się we wszystkich dywizyach wojskowych ćwiczenia z ogniem. Musztry takie odbywały się laty ostatniemi zwykle w miesiącu maju.

Dziennikom marsylskim polecono pisać z większą oględnością o nieustającem zbrojeniu się w Marsylii. Przynajmniej tak o tem słychać.

Niemce.

(Przejrzenie kodexu karnego w Bawaryi. — Wiadomości bieżące.)

Dziennik *Neue Preus. Ztg.* zawiera następującą wiadomość: „Tutejsze i zagraniczne dzienniki domawiały się z powodu szczęśliwego wypadku z 27. stycznia o powszechną amnestyę polityczną, i spodziewały się nawet z niejaką pewnością jej ogłoszenia. My jednak sądzimy za rzecz pewniejszą, że do ogólnej amnestyi nie przyjdzie, lecz natomiast nastąpią ułaskawienia wyjątkowe.“

Bawarski minister sprawiedliwości oświadczył w izbie, że kodex karny i policyjny będzie przejrzany i przedłożony razem z projektem względem zaprowadzenia trybu sądowego. Według oświadczenia ministra Reigersberga ustać ma podobno kara cielesna.

Dania.

(Sprawy holsztyńskie.)

Kiel, 8. lutego. Rozeszły się już po całym kraju egzemplarze petycyi, która temi dniami przedłożona być ma holsztyńskiemu zgromadzeniu stanów, i kończy się temi słowy:

„Przejęty tem, co cały naród czuje, uważa podpisany za swój obowiązek przypomnieć wysokiemu zgromadzeniu, by w obec Boga i całego świata bez wszelkiego oglądania się na względy światowe złożyło jawne, otwarte i wyraźne świadectwo o prawdziwem usposobieniu i żądaniach ludu holsztyńskiego; tudzież by przy sposobności nastąpić mających nowych urządzeń politycznych przyczyniło się według sił i możności do przywrócenia i trwałego ustalenia wiecznego zjednoczenia Holsztynu i Szlezwiku polegającego na prawach krajowych, uświęconego dawnym porządkiem rzeczy i zaręczonego słowem królewskiem.“

Księstwa Naddunajskie.

(Instalacya księcia Miłosza. — Depesza z obwołaniem wyboru księcia wołoskiego. — Ministeryum mianowane. — Deputacya z Bukaresztu. — Wiadomości bieżące.)

Belgrad, 9. lutego. Dziennikowi *Pesther Lloyd* piszą: Dziś o godzinie 11., minucie 30. przed południem udał się książę Miłosz z wielką świtą na plac zwany „Kalemajdan“ i zajął miejsce na trybunie czerwonem suknem obitej; tam oczekiwali go: Kabuli Efendi, zastępcy głównych mocarstw w mundurze (rosyjski konzul w swym zwyczajnym uniformie wojskowym) wszyscy członkowie Skupczyny, wszyscy urzędnicy państwa, oraz w paradzie ustawiona turecka i serbska piechota i artylerya z działami i wielkie tłumy ludu. Kabuli Efendi odczytał sułtański berat w tureckim a Ugriczycz w serbskim języku. Po odczytaniu beratu ozwały się głośne „Hura“ i „Niech żyje książę Miłosz!“

Wieczorem zwiedził książę następca tronu konno i z liczną świtą uroczyście przyozdobioną i oświetloną dzielnicę żydowską, gdzie został powitany z największem uniesieniem. W bożnicy był na krótkiem nabożeństwie, poczem wśród bezustannych radośnych okrzyków ludności odjechał na Wraczar, gdzie spalono okazałe sztuczne ognie.

Jasy, 12. lutego. Depesza, która księciu Kouzy przywiozła pierwszą wiadomość o obraniu go księciem Wołoszczyzny, jest następująca: „Do Jego Wysokości Alexandra Jana I. panującego księcia Multan i Wołoszczyzny. Dzisiaj, na dniu 24go stycznia 1859 o szóstej godzinie wieczór przystąpiło narodowe zgromadzenie Wołoszczyzny według przepisów konwencyi do wyboru panującego księcia i obrało jednogłośnie Waszą Wysokość. Zgromadzenie narodowe wita z uszanowaniem i miłością swego Księcia i zaprasza Go objąć rządy kraju. (Podp.) Prezydent narodowego zgromadzenia: Nifon, metropolita Wołoszczyzny i Węgier.“

Od czasu mianowania księcia Alexandra Jana I. panującym księciem Wołoszczyzny zajęty jest telegraf nieustannie przesyłaniem depeszy w sprawach rządowych do Bukaresztu, a biuro telegraficzne odrzuca depesze prywatne. — Książę wydał do wołoskiego ludu i milicyi proklamacyę telegrafem i mianował już także ministeryum. Dnia 14go ma książę odjechać do Bukaresztu, a 22go zbiorą się obywa zgromadzenia w Fokszanach.

Murad Bej (Wierzbicki), który, jak słychać, za uknowany spisek znajduje się w areszcie indagacyjnym, ma być w samej rzeczy bardzo skompromitowany. — Zgromadzenie wołoskie wotowało księciu roczną listę cywilną 70.000 dukatów. — Wiadomość, którą przyniósł francuski Monitor o wyborze księcia w Bukareszcie, równie jak wyrazy w mowie tronowej Cesarza względem Księstw Naddunajskich, doniesiono tu jeszcze tego samego dnia z Paryża telegrafem. Przywiezienie notyfikacyi o objęciu rządu i własnoręcznych listów księcia do dworu Wiednia i Berlina poruczono panu dr. Steege, do dworów Paryża, Londynu, Turynu i Konstantynopola, postelnikowi panu Alexandri, a do Petersburga księciu Oboleńskiemu. — Wczoraj wieczór przybyła deputacya z Bukaresztu, była z okrzykami przyjęta i wywiązała się dziś uroczyście na zgromadzeniu narodowem z swojej misyi. Z tego powodu wyprawiono liczne festyny, a za nadejściem nocy uświetniła tę uroczystość sztuczne ognie, pochody z wachlami, bandy muzyczne, wystrzały z moździerzy itd. Publiczna władza nakazała znowu powszechną iluminacyę.

Turcya.

(Wypadki wołoskie. — Najazd pograniczne. — Zwołanie rekrutów. Wiadomości bieżące.)

Z Konstantynopola piszą z dnia 9. b. m. gazecie tryestyńskiej. Wypadki wołoskie sprawiły tu przykre wrażenie.

— Husejna Baszę mianowano gubernatorem Kandyi miasto Sami Baszy, który odjeżdża w poselstwie do Paryża.

— Do tej stolicy przybyła deputacya multańska. „*Jour. de Constantinople*“ donosi, że nad Dunaj wysłane być mają niezwłocznie wojska tureckie.

— Z nad granicy czernogórskiej donoszą z 8. b. m., że Turcy z Niżyczu (w Hercegowinie) napadli na mieszkańców zamieszkałych w dolinie przyległej, a mianowicie na Uskoków mieszkających w Rudynie niżyckiej. Obie strony liczyły poległych i rannych, lecz walka szkończyła się ucieczką Turków.

— Wezyr z Sarajewa wydał rozkaz wszystkim kadylukom (starszym urzędnikom na prowincyi), by niezwłocznie kazali pobierać rekrutów, zdolniejszych odstawili do Szumli, a z pozostałych uorganizowali milicyę krajową.

— Nie sprawdza się podobno ta wiadomość, jakoby księżna Daryska, żona księcia Daniela, była przy nadziei.

Azya.

(Doniesienia z Chin i z Kochinchiny.)

Hongkong, 29. grudnia. Najnowsze artykuły pekińskich dzienników domyślać się każą, że chiński Cesarz niebardzo jest skłonny czynić zadość postanowieniom ostatnich z europejskiemi głównemi mocarstwami zawartych traktatów. Lord Eligin znajdujący się zawsze jeszcze z znacznemi siłami na rzece Jang-tse-kiang, nakłoni zapewne chiński rząd do dotrzymania warunków wspomnionych traktatów, a czego pragnie tak bardzo angielski rząd. W Kantonie panuje ciągle niezakłócony spokój. — Powstańcy cofneli się w góry, jednak słychać, że w powrocie zamyślają uderzyć na lorda Elgina, gdy płynąć będzie Jang-tse-kiangiem.

— Wiadomości z Kochinchiny, nadesłane do Paryża, donoszą, że w pierwszych dniach grudnia wyruszyło z obozu sprzymierzonych wojsk 800 ludzi, i że popłynęli w zwyż rzeki El kano, ażeby pięcioma kanonierskiemi łodziami ostrzelać warownię Saigon w pobliżu Kambodży. Wyprawa składa się w połowie z Francuzów i Hiszpanów.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 17. lutego. Dzisiejszy *Monitor* oznacza taxę wykupna od służby wojskowej dla klasy wieku 1858 na 2000 franków. Dalej donosi dziennik urzędowy, że reprezentanci mocarstw w Paryżu zbiorą się na konferencyę w sprawie wyboru księcia Mołdawii i na Wołoszczyznie. — *Constitutionnel* przemawia za podwójnym wyborem Couzy. — Dziennik *La Presse* otrzymał upomnienie za przedwczorajszy artykuł pod napisem: „Przesilenie we Włoszech“, ponieważ taka polemika zaszczepia niepokój w umysłach.

Londyn, 16. lutego. (Urzędowa poczta zamorska na Maltę). *Bombaj*, 25. stycznia. Powstanie w Audzie jest już prawie całkiem przytłumione. Beguma a zapewne także i Nana Sahib umknęli do Nepaulu. Tantia Tope i powstańcy Rohilkundu ponieśli znowu okropną klęskę. Zaburzenia w państwie Nizamu przytłumiono.

Londyn, 17. lutego. Na interpelacyę *Crawforda* w *izbie niższej* oświadczył *Disraeli*, że warunki założenia indyjskiego telegrafu są już ułożone z Austryą, ale konwencya niejest jeszcze zawarta. Anglia chce tylko warunkowa przyzwolić gwarancyę. — W *izbie wyższej* odmówił *lord Derby* tymczasowo dyskusyi nad projektem reform lorda *J. Russell*.

Turyn, 15. lutego. Imieniem 35 deputowanych mniejszości ogłosili pp. Solaro della Margaritta, Costa di Beauregard, Camburzano, Caijs, Crotti i Deviry manifest, w którym protestują najuroczyściej przeciw zarzutowi, jakoby służyli zamiarom obcym, i oświadczają z całą powagą, że wiadomo narodowi, jako pewna partya zamierza użyć pożyczki na cele zaczepne, i dlatego głosowali oni przeciw temu, by ochronić kraj od niebezpieczeństwa.

Turyn, 17. lutego. Senat przyzwolił nową pożyczkę 59
głosami przeciw 7 Przytem miał hrabia Cavour mowę, pełną znowu
najniesłuszniejszych zarzutów przeciw postępowaniu Austryi, która
ma się sprzeciwiać traktatom. Obowiązkiem Piemontu jest zaprotestować czynem przeciw temu. Książęta włoscy, którzy albo wzywają albo przyzwalają obcą okupacyę, naruszają zasady prawa narodów. Żaden monarcha niepowinien dobrowolnie zrzekać się niezawisłości swego kraju. Takie wyjątkowe stosunki zagrażają Piemontowi. Uspokojenie niepodobne jest bez stanowczych ulepszeń we Włoszech. Przeto obowiązkiem jest Piemontu, używać wszelkich środków i t. d. w tym samym duchu. — Paryski dom Cremieux et Comp. miał przyjąć na siebie połowę pożyczki piemonckiej po 80 fr. — Pomiędzy toskańsko-esteńskiem wojskiem rozszerzano buntownicze pisma; ale wojsko nie dało się zachwiać w swej wierności, i uwięziono kilku podżegaczy.

Genua, 15. lutego. Znowu przejeżdżało tędy 30 zbiegów rekrutacyjnych i dezerterów z kilkoma studentami z środkowych Włoch do Turynu, by wstąpić do tamtejszej armii, nieobawiając się już, by ich odprawiono lub uwięziono podług dawnego zwyczaju. — Jak utrzymuje *Diritto*, zawiązują się w Piemoncie wszędzie między młodzieżą szkolną stowarzyszenia polityczne.

Genua, 16. lutego. Paropływem „Roma“ przybyło ze Spezyi do 100 wychodźców z księstw. Z Sarzano donoszą, że bez ustanku przejeżdżają tamtędy konskrybowani i studenci do Piemontu. Słychać, że formuje się kilka nowych pułków.

Berlin, 17. lutego. W izbie deputowanych przedłożyli ministrowie sprawiedliwości i wyznań projekt względem małżeństwa cywilnego i rozwodów małżeńskich. Małżeństwo cywilne nie ma być obowiązujące.

Belgrad, 17. lutego. Wczoraj nastąpiło odnowienie senatu; dotąd jest już mianowanych 11 członków, między którymi znajduje się 4 dawniejszych a 7 świeżych; Stewcza został prezydentem. Byłego wiceprezydenta senatu Jankovicha i senatora Jerevicha uwięziono zarzucając im zdradę kraju; byłego zaś prezydenta rady gabinetowej Morkovicha wygnano z kraju w podejrzeniu, że należał do partyi dawnego księcia.

Bukareszt, 14. lutego. W tej chwili ogłoszono tu telegraficzną depeszę deputowanego Rosetti, który w towarzystwie Floreska, Krezuleska, Nika i kilku innych wyprawiony został do hospodara Mołdawii Couzy, by oznajmić mu wybór jego także i na Wołoszczyźnie. Couza miał oświadczyć przy tej sposobności, że jeśliby mocarstwa dogadzając niezmiennemu życzeniu narodu, chciały utworzyć dacko-rumuńskie państwo pod obcym książeciem, jest on gotów natychmiast ustąpić. Usposobienie tutejsze jest zawsze jeszcze sztuczne i co chwila rodzą się nowe projekta. Nowy minister spraw wewnętrznych Golesko i spraw zewnętrznych Bratiano mieli już kilka konferencyi z zagranicznymi konzulami, a mianowicie także z c. k. austryackim reprezentantem.

Najnowsza poczta lewantyńska na Tryest.

Konstantynopol, 12. lutego. Aristarki, wołoski Kapukiaja przy wys. Porcie podał się do dymisyi. Mirza Said Basza mianowany jest gubernatorem Saloniki a Huscin Basza gubernatorem Krety. Akif Basza odchodzi z Saloniki do Larisy. Jean Ghika, gubernator wyspy Samos, podał się do dymisyi. Stacye telegraficzne w Rodost, Galipoli i Dardanelach są już otwarte. Ciągle nadchodzą tu z prowincyi oddziały Redyfów. Wdowę po Baszy Ali Ghalib ma zaślubić szambelan Nourry Bey.

Teheran, 31. stycznia. Jenerał Bühler objeżdża Arabistan perski, by przygotować założenie miejsc warownych.

Korfu, 12. lutego. W parlamencie trwają obrady nad kwestyą reformy. Większa część mowców oświadcza się przeciw reformie.

Przyjechali do Lwowa

Dnia 19. lutego

Hotel rosyjska: PP. Trzecieski Zdzisław, z Dynowa.
Hotel Langa: Russanowski Kaj., z Drezna.
Hotel angielski: Letniewicz Kaspar, z Starejsoli.

Dnia 20. lutego.

Hotel rosyjski: PP Rakowski Jan, z Polski. — Łaczyński Hip., z Derewlan. — Bubczyński Alfr., z Stanina. — Obertyński Leop., z Stronibab. — Hr. Dzieduszycki Jul., z Rzeszowa. — Jocz Jan, z Karpenowa.

Hotel Langa: Paulowicz Ig., Gamisch Jan, Balint Jul., Gabor Ant. i Czath Ludw., c. k. podporucznicy; Steinhuber Lor., c. k poruczn. z Gródka.

Hotel europejski: Małecki Al., z Koziny. — Zagórski M., z Dżurowa. — Malczewski Jul., z Skwarzawy. — Jankowski Alb., z Rosochowiec.

Hotel angielski: Dąbrowski Mar., z Podhajec. — Gaus K., c. k. jenerał major, ze Stryja.

Hotel Leszczyńskiego: Jaworski Mik., z Kobylnicy.

Hotel nr. 511 4/4: Asłan Ant., Teodorowicz Em., z Draczynicc.

Do pomieszkania prywatnego: Tchórznicki Konst., z Sarnek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19 lutego.

PP. Biliński Jan, do Huty obyd. — Głowacki Wład., do Kozówki. — Rubczyński Maur., do Bilitówki. — Stecki Ad., do Środopolec. — Steege L., bojar, do Paryża. — Werklian Franc., c. k. podpor., do Stanisławowa. — Hr. Athems, c. k. rotm., do Żółkwi. — Hr. Zichy, c. k. rotm., do Wiédnia. — Wierzbicki Julian, do Kutkorza. — Zarzycki Tyt., do Chotylubia. — Br. Lauer c. k. kapit., do Gracu.

Dnia 20. lutego.

PP. Agopsowicz An., do Sianek. — Hr. Dunin Borkowski Al., do Winniczek. — Drohojewski Wł., do Rudyłowicc. — Croisse L., do Koszelowa. — Łodyński Hier., do Milatyna. — Marmorosz Józ., do Kamionki wołoskiej. — Morawski Jak., do Wiédnia. — Morawski Rom., do Łukawicy. — Paygert An. do Krzywenki. — Paszkucki Ign., do Horodłowicc. — Reindl An., c. k. pens. kapit., do Wolicy. — Wysocki Flor., do Hrehorowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. lutego.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	321.58	+ 2 5°	91 2	zachodni	mi.	deszcz
2. god. po poł.	320 85	+ 3.8°	80 4	półn.-zach.	„	pochmurno
10.god. wiecz.	320 30	+ 0 2°	93.1	„	„	śnieg

Wysokość osadu 3.‴42.

T E A T R.

Dziś komedya niem. ze śpiewami: **„Das Gut Waldek“** oder **„Die Husaren und der Kinderstrumpf.“**

Dnia 19. lutego 1859 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

72. 19. 50. 64. 53.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 5 i 19 marca 1859 r.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 19 lutego

1. Dług publiczny. *A. Państwa.* W walucie austryackiej po 5% za 100 zł. 72.75 Z pożyczki narodo. po 5% za 100 zlr. 79 —. Z roku 1851 serya B. po 5% za 100 zł. —.— Z konwersyi kuponów po 5% za 100 zł. —. Metaliki po 5% za 100 zł. 77 —; po 4½% za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. —.—. po 3% za 100 zł. —.—; po 2½% za 100 zł. —.—; po 1% za 100 zł. — —. Przeznaczone do loso.: z r. 1834 za 100 zł. —; z r. 1839 za 100 zł. —.— zł. z roku 1854 za 100 zł. 107.85. – Losowane obligacye dawnego długu państwa: po 5% za 100 zł. —.—; po 4½% za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł., —.—. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa w kraju uprocentowane: po 3% za 100 zł — —; po 2½% za 100 zł. —.—; po 2¼% za 100 zł. — —; po 2% za 100 zł. — —; po 1¾% za 100 zł. — —. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa za granica uprocentowane: po 5% za 100 zł — —; po 4½ za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. — —. *B. Krajów koronnych.* Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. 91 —; Węgier —.—; Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii — —; Galicyi 76.60; Bukowiny —.—; Siedmiogrodu 75 25; innych krajów koronnych 92.—; z klauzula losowania w roku 1867 —.—. Lombardo-weneckiej pożyczki z roku 1850 po 5% za 100 zł. —.

2. Akcye. Banku narodowego sztuka 918 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 200.10; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—; półn. kolei Cesarza Ferdynanda za 1000 zł. 1708; towarzystwa kolei żelaznej państwa 226 80; zachod. kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. za 100 zł. (50%) wpłaty 118.—; połud.-półn.-niemieckiej kolei komunik. 164.—; kolei Cisy po 200 zlr. m. k. —; — lomb.-weneck. kol. żelaz. —.—; wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa —.—; austr. towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju po 500 zlr. 465 —; Lloyda w Tryeście po 500 zlr. —.—

3. Listy zastawne. Banku narod. w mon. konw.: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —.—; na 6 lat po 5% za 100 zł. —.—; na 10 lat po 5% za 100 zł. —.—; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—; w walucie austryackiej: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. 84 —; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—; galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

4. Losy. Instytutu kredyt. dla handlu i przemysłu sztuka 96 60; towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju —.—; pożyczka miasta Tryestu za 100 zł. —.—

Kurs wexlowy. Na 3 miesiące: Amsterdam za 100 holenderskich florenów —.—. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 89.50. Berlin za 100 talarów —.— Wrocław za 100 talar. — —. Frankfurt n. M. za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 89.60. Genua za 100 lirów piemonckich —.—. Hamburg za 100 marko banko 80—. Lipsk za 100 talarów 155.—. Liwurna za 100 lirów toskańskich —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 105 75. Lugdun za 100 franków —.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. 103 30. Marsylia za 100 frank. 41 85 Paryż za 100 fr. 42 —. Praga za 100 zł. wal. austr. —.—. Tryest za 100 zł. wal. austr. —.—. Wenecya za 100 zł wal. austr. —.—

Na 31 dni. Bukareszt za 100 piastrów wołoskich 14 21. Konstantynopol za 100 piastrów tureckich 8 38. Wexlowe dyskonto banku narod. 5% —. procent od zaliczek banku narodowego na papiery publiczne 5% —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.—, dukaty ces. pełnej wagi 4.96, korony 14.40. półkorony —.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. lutego.

Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% za 100 zł.	72 50	72.75
Z pożyczki narodow. po 5% za 100 zł.	79.30	79.40
Z roku 1851, ser. B. po 5% za 100 „	—.	—.—
Metaliki po 5% za 100 zł.	77.25	77.35
dtto. „ 4½% za 100 zł.	68.75	69.—
Przeznacz. do wylos. z r. 1834 za 100 zł.	300.—	305.—
„ 1839 „ 100 „	129.—	129 50
„ 1854 „ 100 „	108.—	108.25
Renty Como po 42 lir. austr.	15.25	15 40
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi	90.—	91.—
Węgier	77.—	78.—
Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii	76.—	76.50
Galicyi	76 50	77.—
Bukowiny	75.25	75.50
Siedmiogrodu	75.50	76 —
innych krajów koronnych	88 —	91.—
Z klauzula losowania w r. 1867	—.—	—.—

Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego sztuka	925.—	928.—
Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu po 200 zł. wal. austr	202.50	202.60
Niższo-austr. towarzystwa eskomt. po 500 zł. mon. konw.	612.—	615.—
Północnej kolei Cesarza Ferdynanda po 1000 zł. mon. kon.	1710 —	1712
Towarzystwa kolei żelaznej państwa po 200 zł. mon. konw. czyli 500 fr.	227.30	227.50
Kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. mon. kon za 100 zł. (5%) wpłaty	119.—	120 —
Połud.-półn.-niemieckiej kolei komunikacyjnej po 200 zł. m. k.	163.—	164.—
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	—.—
Lomb.-weneckiej kolei żelaznej po 570 lir. austr. czyli 192 zł. m. k. z 76 zł. 48 kr. (40%) wpłaty	89.—	90.—
Wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa po 200 zł. czyli 500 frank. z 60 zł (30%) wpłaty	62.—	64.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	463.—	465.—
Lloyda austr. w Tryeście po 500 „ „	—.—	290.—

Listy zastawne.

		pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon.	6letnie po 5% za 100 zł.	96.—	96.25
	10 „ „ 5% „ 100 „	94.—	94.50
	przeznaczone do losowania po 100 zł.	87.75	88.—
Banku narodowego w wal. austr.	na 12 miesięcy 5% za 100 zł.	99.—	99.50
	przeznaczone do losowan. po 5% za 100 zł.	84.15	84.25

Losy.

	pien.	towar.
Instyt. kredyt. dla handlu i przemysłu po 100 zł. waluty austr. za sztukę	97.—	97 25
Towarz. żeglugi parowej na Dunaju po 100 zł. mon. kon.	103.50	104.—
Esterhazego 40 zł m. k.	72.—	73.—
Salma 40 „ „	42.—	42.50
Palfiego 40 „ „	40.—	40.25
Clarego 40 „ „	35.50	36.—
St. Genois 40 „ „	35.50	36.—
Windischgrätza 20 „ „	23.—	23.50
Waldsteina 20 „ „	25.—	25.50
Keglevicha 10 „ „	15.—	15.25

Na 3 miesiące.

	pien.	towar.
Augsburg za 100 zł. połud.-niemieckiej waluty 5%	89 30	89.40
Frankfurt n. M., za 100 zł. połudn.-niemieckiej waluty	89.20	89.40
Hamburg za 100 marko banko 2¾%	79.30	79.40
Londyn za 100 funtów szterl. 3%	105 40	105 50
Paryż, za 100 franków 3%	41.80	41.90

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. mennicze	4 zł.—97 cen.	4 zł.—98 cen.
Korona	14 „ —40 „	14 „ —42 „
Napoleondor	8 „ —41 „	8 „ —42 „
Rosyjski imperyał	8 „ —58 „	8 „ —60 „

KRONIKA.

Do świetniejszych zabaw tegorocznego karnawału policzyć należy bal na Strzelnicy, który członkowie tutejszej izby handlowo-przemysłowej dali w sobotę (19. b. m.) na korzyść szkoły rzemieślniczej, zostającej pod bezpośrednim nadzorem izby. Zupełnie nowo na ten wieczór udekorowane sale, wspaniałe oświetlenie i doborna muzyka pułku Coronini, przyczyniały wdzięku na przyjęcie gości. Członkowie Izby z prezydentem i wiceprezydentem na czele, przyjmowali gości jako gospodarze u wnijścia, a liczne zgromadzenie, głównie stanu miejskiego odpowiedziało życzliwością swoją przybywając na wdzięczne ich wezwanie. Obecnością swoją zaszczycili towarzystwo pierwsi naczelnicy rządów krajowych i miasta: Burmistrz i wiceburmistrz z konsyliarzami magistratualnymi, radca nadworny Kratter, radca ministeryalny krajowej dyrekcyi finansów Plenner, dyrektor policyi Chomiński. Po dziewiątej godzinie przybył Jego Excelencya Namiestnik, a uprzejmość Jego i przystępność ożywiła bardziej jeszcze ochotę towarzystwa. Bawiono się do rana. — Dochód jaki z tego balu wpłynął na szkołę rzemieślniczą, jeszcze nie da się oznaczyć; sądząc jednak po licznem zgromadzeniu, i to że Towarzystwo strzelców odstąpiło salę bezpłatnie, wnosić można że będzie znaczny.

— Kronika lekarska zapisała na dniu 19. b. m. szczególny wypadek w naszem mieście: Traktyerniczka tutejsza, pani Emilia M. powiła tego dnia **czworo dzieci**, które jednakże wkrótce po urodzeniu pomarły. Osobliwość tę zabrano do gabinetu atonomicznego w uniwersytecie lwowskim.

— Żelazne koleje austryackiego cesarstwa w końcu roku 1858.

I. Według stadyów ich dokonania.

A. W budowie ukończone.

a) Koleje lokomotywów.

Północna kolej żelazna Cesarza Ferdynanda. (Wiedeń-Oświecim, z pobocznemi kolejami Florisdorf-Stockerau, Gänsersdorf-Marchek, Lundenburg-Berno, Prerow-Ołomuniec, Schönbrun-Opawa, Oderberg-Pruska granica, Dziedzic-Bielic; Oświecim-Kraków z pobocznemi kolejami Trzebinia-Pruska granica i Szczakowa-rosyjska granica . . . . Długość w milach austr. 80.00

Koleje c. k. Towarzystwa kolei żelaznych państwa:

Północna linia. (Berno-Bodenbach z pobocznemi liniami Trübau-Ołomuniec) 62.00
Południowo-wschodnia linia. (Marchek-Barias z pobocznemi liniami Jasenova Orawica) 95.00
Wiedeńsko-Rabska kolej (Wiedeń-Nowy-Szony) 20.75

Koleje południowego, Lombardo-weneckiego i centralno-włoskiego towarzystwa żelaznej kolei państwa:

Południowa kolej państwa (Wiedeń-Tryest) z pobocznemi Modling-Laxenburg i Neustadt Oedenburg) 81.00
Lombardo-wenecka kolej żelazna (Wenecya-Magenta) z pobocznemi (Mestre) Casarsa, Verona-Mantua, Medyolan-Camerlata) 83.75
Tyrolska linia (Insbruk-bawarska granica i Botzen-Werona) 29.50
Wiedeńska kolej komunikacyjna (pierwsza połowa) 0.50
Zachodnia kolej żelazna Cesarzowej Elżbiety (Wiedeń-Linz-Gmunden) . 34.00
Bodenbach-Saska granica 1.50
Południowo-północno-niemiecka kolej komunikacyjna (Pardubitz-Turnau . 16.97
Galicyjska kolej żelazna Karola Ludwika (Kraków-Rzeszów) z pobocznemi (Bierzanów-Wieliczka i Podłęże-Niepołomice) 23.00
Kolej żelazna Cisy (Czegled-Debreczyn) z poboczną (Püspök-Ladany-Wielki-Warazdyn) Szolnok-Arad 44.00
Gratz-Köflach 5.00
Aussig-Teplitz 2.50
Kladno-Kralup 2.50
Kladno-Nucice 2.50
Berno-Rossitz 3.00
Szczakowa-Jaworzno 1.00
Szczakowa-Dąbrowa 0.50
Fünfkirchen (Pięćkościołów)-Mohacz 8.25

577.22

b) Koleje żelazne bez używania lokomotywu.

Zachodnia kolej żelazna Cesarzowej Elżbiety (Linz-Budweis i Linz-Zizlau) 17.33
Pierwsza węgierska kolej żelazna (Pressburg-Tyrnawa-Sered) 8.50
Praga-Lana 7.50
Thomasroith-Attnang 1.75
Wolfsegg-Breitenschützing 1.50
Hrastnik do kopalni węgla 0.50

(Ciąg dalszy nastąpi.) Suma 614.30

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.